

CV

Teresa Rooth

adress Magistervägen 3 273 50 Brösarp

telefon 0707855410

mail teresa@teresarooth.com

ateljé Jelebodavägen 94 Maglehem 29795 Degeberga

kort och blandat Teresa Rooth är f. 1966 i Falun, utbildad vid Konstfack Stockholm 1990-1995.

Svensk tecknare. Medlem i ÖSKG. Arbetat som illustratör på förlag, freelanceillustratör, konstpedagog och konstnär. Deltagit i en rad samlingsutställningar i Sverige samt separatutställning; ett urval Svenska Tecknare Falsterbo Konsthall -04 Karlshamns Konsthall -08 Borås Konstförening Flaménska galleriet -08 ÖSKG Tjörnedala konsthall konstrunda sedan tidigt 2000-tal Galleri Sjöhästen Lidingö Konsthall -10 Linnés Hammarby Uppsala -17 Septemberutställningen genom Olseröds konsthall -20 samt -21.

Teresa Rooth arbetar främst med akvarell tekniskt distinkt, detaljerat i en blandning av figurativt, kontrastrikt, naturalistiskt och fritt. Ibland experimentellt med collagets form och möjligheter.

I utställningen på Linnés Hammarby *“Jag, Linné och våra samtal”* visade jag akvarellmålningar med inspiration från mina samtal med Linné.

“Naturen rymmer mycket. Djur, växter, ljud, doft, rörelse och stillhet. Med sin mångfald ger den stor inspiration och ibland irritation. Vad skulle Linné sagt, han som hade så bra ögon. Antagligen att allt var i sin ordning. På något sätt inspirerar han mig.”

något om Teresa Rooth

“-Nej, jag sysslar inte med agility.”

“-Men du verkar ju tycka om djur. Ja, iallafall kråkor och småfåglar.”

“Jag sysslar ändå inte med agility för kråkor.”

Någon frågar om jag tycker om natur.

“-Du gillar natur, va!”

“-Ja, svarar jag för jag tycker om att vara ute. Jag tycker om att cykla fort i naturen och så gillar jag att plocka

snäckor.

”- Jaha.”

Jag blir alldeles paff. Naturen rymmer mycket. Djur, växter, ljud, doft, rörelse och stillhet. Med sin mångfald ger den stor inspiration och ibland irritation. För vem njuter av den där envist pipande fågeln som aldrig tystnar. Inte jag men den ger hursomhelst inspiration. Det passar mig bra och räcker länge. Där ute ser jag den där svarta fågeln igen och den ser mig. Vad vill den och vad skulle Linné sagt, han som hade så bra ögon. Antagligen att allt var i sin ordning. Linné blev en stor man. En maktman. Han inspirerade säkert många på sin tid. Det var för längesedan, nästan på dinosauriernas tid. På något sätt inspirerar han mig. Han hade jättefina ögon som såg det mesta och mycket mera än vad de flesta av oss andra kan se. Han tittade litet här och där och iakttog det mesta som vi andra förmodligen aldrig skulle komma på tanken att ens försöka se. Ibland fantiserar jag om Linné. Han som inspirerar mig. Allt som jag inte vet. Jag försöker föreställa mig den där tiden som han verkade i. Var han snäll mot sina lärljungar. Kokade han ihop goda soppor. Vad åt han helst till frukost. Hur skötte han egentligen om sin kropp. Hur ofta tvättade han sina strumpor. Det går förstås att få reda på torr fakta om man vill. Det finns mycket skrivet om stora män. Konstigt nog. Jag tror att Linné var ungefär så här. En A-Ö människa. Arbetsam. Bildad. Citronälskare. Dryg. Energisk. Flink. Genialisk. Hälsosam. Ivrig. Jagälskande. Kunnig. Lurig. Morotsälskare. Nörd. Orolig. Pratig. Romdrickare. Social. Torr. Ulv. Viktigpetter. Yr. Åhsåvacker. Örtodlare. Om det finns någon likhet oss emellan vet jag inte. Han skrev på latin och på latin låter allt vackert. Rubus. Gossypium. Humulus lupulus och alla de andra. Jag tänker på honom när jag målar. Inspiration? Natur, hart arbete och det räcker faktiskt så. Jag iakttar natur, jag tar in dofter och hemma i ateljén målar jag det så som jag vill ha det, i min värld. Ibland blir det kartor, ibland svampar och ibland porslinshundar som en fågel slår sig ned på och kanske bajsar den eller så flyger den iväg helt okomplicerat.